

[Lambourn.]

for dansk filmkunst. Jeg må indrømme, at den har vakt voldsom modstand, og den har i enkelte tilfælde måske ikke virket sådan, som vi havde forestillet os den, men det værste er, at vi altså her har lavet en lovgivning, som vi ud fra kunstneriske og principielle synspunkter vel finder rigtig, men som altså vækker en kolossal folkelig modstand, der bringer hele kulturpolitikken i fare.

Derfor kan det være rigtigt at overveje, om vi kan finde en form for kulturpolitik over for filmkunsten, som kan give filmkunsten muligheder for at arbejde på samme måde som nu, men som samtidig kan få en folkelig forståelse bag sig.

Jeg synes nok, man kan sige, det er lykkedes i ret høj grad for teaterkunstens vedkommende. Vi har eksperimenteret os frem gennem mange forskellige støtteformer og har efterhånden fundet en vej, som har fået kolossal folkelig opbakning, og som har ført til det vidunderlige resultat, at vi aldrig har set så mange mennesker i teatrene, som vi oplever det i dag.

Derfor vil jeg rejse det spørgsmål — det skal selvfølgelig ikke gennemdiskuteret i dag, det skal først ske, når vi skal revidere loven, men jeg synes dog, det skal siges — om der er en mulighed for at overføre nogle af de gode erfaringer, vi har gjort inden for hele vores teaterstøttelovgivning, til filmstøttelovgivningen.

I den forbindelse vil jeg gerne stille et spørgsmål til ministeren. Inden for litteraturens område har vi nedsat et bogudvalg, som nu er ved at gøre sit arbejde færdigt, et udvalg, som fik til opgave at gennemgrave hele den danske bogs stilling, hvor alle, der var involveret i den danske litteratur, har fået mulighed for at tænke disse ting igennem og nu fremsætter en betænkning med en række forslag. Var der en mulighed for, at vi nedsatte et tilsvarende hurtigt arbejdende udvalg — det blev nu desværre ikke så hurtigt, men man kan jo gøre forsøget en gang til — hvor der sidder mennesker, som er engageret i filmkunstens område, og som prøver på at finde frem til alle de alternative muligheder, der er for at skabe en filmkulturlovgivning, som på samme måde som teaterlovgivningen kunne få en folkelig opbakning? For i det lange løb kan det jo

ikke nytte, at vi gennemfører og holder fast ved en lovgivning, som ikke kan få en demokratisk opbakning, sådan er nu engang demokratiets betingelser. Det er da muligt, at vi kan finde andre veje, at vi har begået fejl, da vi lavede det; vi har set ting ske, som vi ikke kunne overse, da vi skabte den lovgivning. Er det muligt, vi kan finde frem til en nydannelse inden for filmstøttelovgivningen, sådan at vi kan opretholde en kulturpolitik på dette område og samtidig få befolkningen til at forstå og acceptere, at vi gør det? Jeg rejser altså blot det spørgsmål, om det var en idé i denne forbindelse, men selve lovforslaget må vi afvise.

Kristine Heltberg (SF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Poul Dam, ikke kan være til stede her i tinget i dag, skal jeg ganske kort meddele, at vi med hensyn til hr. Poulsaards lovforslag kan henvise til, hvad der er blevet sagt i denne sag allerede et par gange af mit parti, der er vist ikke rigtig noget nyt at tilføje.

I og for sig mener jeg, at det i sin konsekvens også gælder for det konservative forslag. Jeg vil tilslutte mig hr. Bernhard Baunsgaards glæde over, at ministeren nu vil kridte støvlerne og stå fast — det var glædeligt at høre — og jeg vil i øvrigt på det skarpeste advare mod, i tider som dem vi lever i, at skippe kravet om den fuldstændige sikring af den kunstneriske ytringsfrihed. Jeg mener, at hvis vi først kaster os ud i den slags tankegange, kan vi meget nemt havne et sted, der er hinsides grundlovens bestemmelser om ytringsfrihed overhovedet.

Det er i og for sig en ret alvorlig situation, vi er i i mange henseender, hvad demokratiets helt elementære rettigheder angår, og begge forslagene får mig i og for sig til at tænke på, om vi ikke bevæger os lovlig hastigt, hvis man også fra det konservative folkepartis side kan stille forslag, der efter min mening har ret vidtgående konsekvenser.

Vi må afvise begge dele.

Chr. Christensen (KrF):

Lovforslag nr. 218 til lov om ændring af lov om film og biografer er jo som udtrykt af en tidligere ordfører en nøjagtig genfremsættelse af et lovforslag, der blev fremsat